

Jeg vil da anbefale, hvis svaret bliver sådan, som der er lagt op til, at hr. Lars Kramer Mikkelsen måske selv gik igennem en af de prøver om danske samfundsforhold og demokratiske spileregler.

Formanden:

Medlemmerne skal i hvert fald overholde tale-tidsreglerne, når de går på talerstolen. Så er det hr. Lars Kramer Mikkelsen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Jeg må sige, at hr. Jesper Langballes indlæg fra talerstolen taler for sig selv: at bruge udtrykket underlødighed og så holde et indlæg fra Folketingets talerstol af den der kaliber, både perfidt og med mangel på faktisk indhold. Det orker jeg simpelt hen ikke at bruge tid på at svare på.

Formanden:

Inden vi går til anden runde, får integrationsministeren ordet.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan i et og alt henholde mig til, hvad Indfødsretsudvalgets formand, fru Else Theill Sørensen, har sagt, og vil blot føje en ting til: Hr. Jesper Langballe kom til at sige, at regeringen havde misligholdt en aftale, og det tror jeg var en fortalelse, for vi har hidtil været enige om, at det, der skete, var, at vi indgik en aftale, som regeringen overholdt, men hvor Dansk Folkeparti ærligt og redeligt erkendte, at den havde nogle elementer om danskkravene, som man ikke havde været bevidste om. Dem blev man bevidste om ved at overvære en danskprøve. Jeg accepterede, at vi så kunne drøfte det igen, og vi blev enige om en stramning, der stadig står fast, og da det ikke var nok, tilbød jeg oven i købet en ekstra stramning, men den blev ikke til noget, fordi man ikke var klar til at indgå en aftale. Sådan er det.

Kl. 10.20

Regeringen har ikke misligholdt noget som helst. Det ville jeg bare lige få sagt her, før julefreden sænker sig.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

I korte bemærkninger fristes man somme tider til at udtale sig lige lovlig kategorisk, og jeg vil godt tage et forbehold over for udtrykket misligholdt, for i det ligger der jo noget bevidst, og det

er fuldstændig klart, at det var der ikke tale om. Der var tale om, at integrationsministeren, da vi kom og meddelte, at de sprogprouver ikke levede op til den skriftlige aftale, ikke havde været klar over det, og der kom så en forhandling i gang.

Der har altså ikke været tale om nogen bevidst misligholdelse, og lad mig understrege, at på alle andre punkter har den skriftlige aftale, vi traf i maj 2002, holdt vand, men ikke på dette, og desværre førte forhandlingerne jo ikke til, at vi kunne få sprogkravet op på et rimeligt niveau.

Formanden:

Ja tak. Så er det hr. Søren Krarup som ordfører i anden runde.

Søren Krarup (DF):

Med fru Line Barfods tale kom man jo derhen, hvor sagen snævrer til, for det er naturligvis en rent principiel diskussion om diskrimination, om lighed, det hele handler om. Det er klart, at det er venstrefløjen, hele den ideologiske marxistisk-socialistiske venstrefløj, som også herinde har omfattet Det Radikale Venstre og desværre også dele af Socialdemokratiet, som står bag indvandringspolitikken. Den blev som bekendt til i 1983. Det er den nuværende ombudsmand, Hans Gammeltoft-Hansen, der var den, der forfattede loven og ved lobbyvirksomhed fik hele den ideologiske venstrefløj med på holdet.

Det er rigtigt, at for venstrefløjen er ordet diskrimination selve synden, og det er en utrolig overfladisk tankegang. Diskrimination betyder forskelsbehandling, og lighed, der er det modsatte af forskelsbehandling, gælder i to forhold. Det gælder ubetinget i forhold til Vorherre, og for et lands borgere gælder det i forhold til loven. Derimod er der ikke nogen lighed mellem danske borgere i Danmark og fremmede mennesker på den anden side af kloden. De kan aldrig nogen sinde blive lige med danske borgere, hvis vel at mærke man respekterer Danmark som et retssamfund, hvor der bl.a. er noget, der hedder indfødsret.

Derfor er denne overfladiske, perspektivløse, jeg er lige ved at sige åndløse tale om diskrimination, som føres af venstrefløjen, karakteristisk. Det er den, der er årsag til, hvordan man undergraver dette land, som det skete med indvandrerpolitikken, og derfor er fru Line Barfod meget karakteristisk, når hun gør selve begrebet diskrimination til synden og på den måde gør lighed til helligheden.